

Chánh Kinh Báo

NĂM THỨ XVI

THÁNG TƯ 1951

SỐ 174

TỤC-BẢN SỐ 5

Chủ-nhiệm kiêm
chủ-bút :

Mục-sư : **ÔNG-VĂN-HUYỀN**

LỆ MUA BÁO :

Một năm (12 số) giá 50 đồng

Nửa năm — 27 đồng

Mỗi số — 5 đồng

SỐNG LÀM TRỌN SỰ SỐNG

*«Vậy, hỡi anh em, chúng ta chẳng mắc nợ xác-thịt dẫu,
đặng sống theo xác-thịt»*

*«Vi nếu chúng ta sống, là sống cho Chúa, và nếu chúng
ta chết, là chết cho Chúa. Vậy nên chúng ta hoặc sống
hoặc chết, đều thuộc về Chúa cả» (Rô-ma 8: 12 và 14: 8).*

SỐ Thánh-kinh-báo trước, cũng trên mục này, các bạn đều nhận thấy rõ ràng nếu chúng ta không SỐNG CÁI ĐÃ, nghĩa là không sống bằng chính sự sống Phục-sanh của Đức Chúa Jêsus-Christ, thì ta không biết sống, và cũng không mong sống. Người biết sống và mong sống được, ấy là người đã sống chọn-chánh. Vậy sống để làm gì? Có phải sống để lo sao cho vinh thân phì gia, tử ấm thê phong miển là đừng hại ai đừng lụy ai thì được không? Không, hiền-nhân quân-tử ở đời đều cũng đã đồng thanh đáp rằng «Không». Bởi sống thế ấy thì chỉ là «giá áo túi cơm» mà thôi.

Chúng ta là cơ-dốc-nhân càng quả-quyết trăm phần trăm rằng **KHÔNG THỂ SỐNG NHƯ VẬY** được! Bởi chính sự sống ở trong mỗi chúng ta đều là sự sống hữu-năng do sự sống Phục-sanh của Đức Chúa Jêsus-Christ, là Đấng đã phán rằng: «Ta là người chân hiền-lành; người chân hiền-lành vì chiến mình phó sự sống mình...; Ta vì chiến ta phó sự sống mình». (Giăng 10: 11, 15b). «Vậy nên chúng

ta hoặc sống hoặc chết đều thuộc về Chúa cả». Thế thì chúng ta phải cư-xử sao cho tỏ ra một đời **SỐNG LÀM TRỌN SỰ SỐNG**.

YÊU-MẾN CHÚA

Sự sống của chúng ta chính là sự sống của Đấng «đến để làm trọn luật-pháp» tức là Đức Chúa Jêsus-Christ. Hay nói cách khác thì Đức Chúa Jêsus Christ Phục-sanh đương vừa ở trong lòng chúng ta vừa ở bên hữu Đức Chúa Cha mà thi-hành sự sống Phục-sanh của Ngài trong đời sống của chúng ta, khiến chúng ta «vừa muốn vừa làm theo ý tốt của Ngài» mà «hết lòng hết linh-hồn hết ý mà yêu-mến Chúa là Đức Chúa Trời».

Sự sống trong Giu-đa Ích-ca-ri-ốt không thể làm việc của Phi-e-rơ được, thì hiền-nhiên đời sống của Phi-e-rơ cũng không thể có công-việc như công-việc bi-đôi của Giu-đa Ích-ca-ri-ốt. Ghê-ha-xi đầu là một gia-bộc tốt của Ê-li-sê thì cũng không có thể cư-xử như chính sự sống của chủ mình là Ê-li-sê được. Vậy chúng ta không phải là «môn-đệ» của Chúa Jêsus đầu mà

nói «trò có sự sống của trò» và «thầy có sự sống của thầy». Song chúng ta là người Christ (Chrétien), nên ĐƯƠNG-NHIÊN là tỏ ra chính đời sống của Đấng Christ, chứ không phải RẰNG SỨC làm theo đời sống của Đấng Christ. «Nào có ai hái trái nho nơi bụi gai, hay là trái vả nơi bụi tật-lê? Vậy, hễ cây nào tốt thì sanh trái tốt; nhưng cây nào xấu thì sanh trái xấu. Cây tốt chẳng sanh được trái xấu, mà cây xấu cũng chẳng sanh được trái tốt». (Ma 7: 16b-18).

Vậy chúng ta có cảm thấy lòng mình khoan-khoái khi đọc lời Chúa phán: «Ai yêu cha mẹ hơn ta thì không đáng cho ta; ai yêu con trai hay là con gái hơn ta thì cũng không đáng cho ta» (Ma 10: 37)? Chúng ta đã thật yêu-mến Chúa như chính đời sống Ngài yêu-mến Cha, và yêu chúng ta trước chưa? Chúng ta có vui-vẻ và bạo-dạn khi nghe Chúa phán hỏi «Người yêu ta chẳng?» và đáp rằng: «Lạy Chúa, Chúa biết hết mọi việc; Chúa biết rằng tôi yêu Chúa!» không?

Đời sống của Đấng Christ là đời sống «đến để làm theo ý Cha, và làm trọn». Thế thì đời sống của chúng ta là người Christ ĐƯƠNG-NHIÊN phải hiệp với lời phán của Ngài rằng: «Thế thì các người hãy nên trọn- vẹn, như Cha các người ở trên trời là trọn- vẹn» (Ma 5: 48). Và «sự sáng các người hãy soi trước mặt người ta như vậy, để họ thấy những việc lành của các người, và ngợi-khen Cha các người ở trên trời» (Ma 5: 16).

Cầu Chúa cho chúng ta ai nấy đều tỏ ra trong đời sống của mình bằng chính sự sống «nhận biết Đức Chúa Jê-sus-Christ là quý hơn hết» mà đồng-thanh với tác-giả Thi-thiên tuyên-bố cách sung-sướng rằng: «Ở trên trời tôi

có ai trừ ra Chúa? Còn dưới đất tôi chẳng ước-ao người nào khác hơn Chúa»; và rằng: «Linh-hồn tôi đeo theo Chúa». (Thi 73: 25 và 63: 8a). Và

YÊU KẼ LÂN-CẬN NHƯ MÌNH

Đã sống trọn sự sống yêu-mến Chúa, thì không thể nào không tỏ ra lòng yêu-thương anh em mình được. Bởi «có lẽ nào một cái suối kia, đồng một mạch mà ra cả nước ngọt và nước đắng sao? Hỡi anh em, cây vả có ra trái ô-li-ve được, cây nho có ra trái vả được chẳng? Mạch nước mặn cũng không có thể chảy ra nước ngọt được nữa». (Gia 3: 11, 12).

Đời sống của Sứ-dõ Giảng là đời sống tỏ rõ cái biệt-hiệu «NGƯỜI CHÚA YÊU». Trong Tin-Lành thứ tư và các thơ-tin của ông đều tỏ ra nguồn yêu-thương lai-láng đêm ngày cuộn-cuộn không dứt. Khi đã già trên 90 tuổi mà người ta vẫn còn đi ông ra giảng-đường để nghe ông chỉ nói «Các con hãy yêu-thương nhau!» Lời ngọt-ngào từ đời sống tươi-đẹp của ông đương còn hùng-hồn vang-dậy bên tai chúng ta rằng: «Này vì sao mà sự yêu-thương được nên trọn- vẹn trong chúng ta, hầu cho chúng ta được lòng mạnh-bạo trong ngày xét-đoán, ấy là Chúa thể nào thì chúng ta cũng thể ấy trong thế-gian này. Quyết chẳng có điều sợ-hãi trong sự yêu-thương, nhưng sự yêu-thương trọn- vẹn thì cắt-bỏ sự sợ-hãi; vì sự sợ-hãi có hình-phạt, và kẻ đã sợ-hãi thì không được trọn- vẹn trong sự yêu-thương. Chúng ta yêu, vì Chúa đã yêu chúng ta trước. Vì có ai nói rằng: Ta yêu Đức Chúa Trời, mà lại ghét anh em mình, thì là kẻ nói dối; vì kẻ nào chẳng yêu anh em mình thấy, thì không thể yêu Đức Chúa Trời mình

(Coi tiếp trang 23)

**NGÀI TỰ HẠ MÌNH XUỐNG.... CÙNG VÌ ĐÓ NÊN
ĐỨC CHÚA TRỜI ĐÃ ĐEM NGÀI LÊN RẤT CAO**

SÔNG LÀM TRỌN SỰ SỐNG (Tiếp theo trang 2)

chẳng thấy được. Chúng ta đã nhận nơi Ngài điều-răn này: Ai yêu Đức Chúa Trời, thì cũng phải yêu anh em mình» (I Gi. 4: 17-21).

Vậy, ta há có thể nói «Chúa sống trong tôi» mà lại không làm trọn sự sống Phục-sanh của Chúa được sao? Tại sao Phao-lô có thể đồng-dạ nói được rằng: «Nhưng tôi cứ ở trong xác-thịt, ấy là sự cần hơn cho anh em» (Phil. 1: 24). Há chẳng phải đời sống của ông là đời sống SÔNG LÀM TRỌN SỰ SỐNG đó sao? Bởi vậy, ông mới quả-quyết được rằng: «Nhưng tôi chẳng kể sự sống mình làm quý, miễn chạy cho xong việc đua tôi và chức-vụ tôi đã lãnh nơi Đức Chúa Jê-sus để mà làm chứng về Tin-Lành của ơn Đức Chúa Trời»; và rằng: «... tôi cứ làm một đều: quên

lũng sự ở đằng sau, mà bươn theo sự ở đằng trước, tôi nhắm mục-dịch mà chạy, để giựt giải về sự kêu gọi trên trời của Đức Chúa Trời trong Đức Chúa Jê-sus-Christ». (Sứ 20: 24 và Phil. 3: 14). Đến kết-cuộc đời sống của ông, ông không rụt-rè mà tuyên-bố rằng: «Ta đã đánh trận tốt-lành, đã xong sự chạy, đã giữ được đức-tin. Hiện nay mào triều-thiên của sự công-bình đã để dành cho ta; Chúa là quan án công-bình, sẽ ban mào ấy cho ta trong ngày đó, không những cho ta mà thôi, nhưng cũng cho mọi kẻ yêu-mến sự hiện đến của Ngài» (II Ti 4: 7, 8).

Lạy Chúa! xin Ngài ban ơn cho chúng tôi tất cả đều được đời sống SÔNG LÀM TRỌN SỰ SỐNG. A-men!

— T. K. B.